

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue

Published daily except Sundays and Holidays

Cleveland, Ohio

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U. S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carrier \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1878.

83 No. 190 Tues., Aug. 13, 1940

Aha, vroče je, vroče...

Ste že videli vrano, ki sedi na smreki in široko odpira klun? Pravimo, da zija same vročine! Tako je zazijal in lovil sapo zadnji teden urednik Enakopravnosti, ko smo mu malo izprašali vest in ga skušali izvabiti na mejdan, kjer bi se pošteno pogovorili. Dali smo mu priliko, da bi nas bil okrcal in nagnal magari z lažnikom čes, da zavijamo, da naltolujemo, da vedoma govorimo neresnico.

Pa nič tega! Na naše tri članke so šli samo globoko po sapo, potem pa nametali na nas cel kup oguljenih fraz, kot: kap na možgane, vročinski delirij, ultrademagoška fantazija in podobno. Kindergardenska učenost, kot se jo poslužuje poredni fantalini, ko se jih prime za ušesa, pa zbeže okrog vogala, se obrnejo in pokažejo jezik. To je vse, kar znajo pri sosedovih.

V naših člankih smo jim nametali v prebavo tri glavne točke, ki naj bi bile temelj polemike ali odgovora, če bi ga hotela ali mogla Enakopravnost dati in sicer: njeno kolobarenje iz stranke v stranko, kjer so v elegantnih skokih končno sedli v zapeček v demokratski stranki z enim samim upanjem, da bodo v tej stranki obogateli. Tukaj je imela Enakopravnost lepo priliko pojasniti narodu, kaj jo je suvalo zadej, da je delala take kangaruske skoke. Pa je lepo in previdno zamolčala. Razumemo, je pač sitno z rdečico srca priznati salto mortale iz ene stranke v drugo, ali celo povedati vzroke za to. In ker vemo, kako zelo je zanje to nerodno, jim to oprostimo. Imejmo jih torej za izgovorjene. Jih je pač potreba nagnala k temu in v mešanih orientacijah in še bolj zmešanih pojmi se Enakopravnost ni mogla najti polnih dva in dvajset let. Sedaj, vsaj upamo, je prišla domov in bo ostala zvesta demokratski stranki, ki si lahko šteje v veliko čast na tej odločni pridobitvi. Z Enakopravnostjo ob strani ne more demokratska stranka nikdar prepasti. Prav je socialistom, ki so izgubili take kompanjone! Zato je pa tako z njih stranko.

Druga točka, v kateri smo citirali besedo natančno po uvodniku v Enakopravnosti, je bila komunizem. Enakopravnost je sama priznala, da še vedno verjame v poslanstvo Stalina Groznega, v tega ubijavca in morilca, ki ni trenil niti z očesom, ko so padali na njegovo besedo milijoni streljani v hrbet, samo da lahko koraka proti svojemu cilju, ki ga ve le on sam in mi ga samo slutimo, to je: svetovna revolucija.

Stalin je oče komunizma, njegov učitelj in prerok in kdor veruje v njegovo poslanstvo, je torej enostavno komunist. In ker Enakopravnost veruje vanj, je komunistična. Hoteli smo fantom pri sosedovih dati priliko, da bi to zaničali in mi bi jih bili prosili odpuščanja z obratno pošto, ker ne maramo nikomur delati krivice.

Tukaj se pa Enakopravnost sicer ni naravnost ognila, ampak je pustila vprašanje odprto. Pravi samo: če smo mi komunisti, potem je tudi Mrs. Rooseveltova, žena ameriškega predsednika in Rev. Trunk, slovenski katoliški župnik v Leadville, Colo. Torej urednik Enakopravnost se lepo skriva za babjo kijkljo in za talar katoliškega duhovnika. Nima poguma, da bi zagovarjal svoje lastno prepričanje in vzrok za to. Niti v tem vprašanju ne more stati na svojih lastnih nogah, ampak se skriva za druge čes, saj so tudi drugi. Zato ne moremo drugače kot soditi, da je Enakopravnost komunistična samo zato, ker so drugi, in ne zato, ker je to nje lastno prepričanje.

Pri tem je čudno samo to, da v tem citira Rev. Trunka, ki je baje naklonjen komunizmu, ne citira pa ga, kadar govori o katoliških principih in katoliških dogmah.

Enakopravnost tudi noče posnemati, recimo, predsednika Roosevelta, ali državnega tajnika Hulla, ki sta obsodila Rusijo radi vpada v Finsko, radi pograbitve Estonije, Litve in Latvije. Kako to, da se ne strinja z našim predsednikom in našim državnim tajnikom, ki sta govorila v imenu Zed. držav, pa se skriva za Mrs. Roosevelt, ki je nekaj časa pestovala Ameriški mladinski kongres, tiste mlade komunistične peteline, ki so ji v zahvalo izžvižgali njenega moža, ker si jih je upal okrcati prav radi Rusije.

Stalinovo poslanstvo je v osvajanju drugih dežel, če se ne motimo. Prav radi tega gradi v Beringovi ožini zrakovne pristane, samo 12 milj od ameriškega ozemlja. Ali jih mar gradi zato, ker se boji, da bodo Zed. države vpadle v Sibirijo? Ali jih gradi zato, da nekega dne, kot izvrševalec svojega poslanskega poklica, sam vpadne v Alasko in od tam vzdolž pacifične obale? Kaj pravi urednik na tako Stalinovo poslanstvo? In ali se urednik Enakopravnosti strinja s tem in veruje v tako poslanstvo boljševiske Rusije? In ali urednik Enakopravnosti misli, da veruje morda Mrs. Roosevelt v tako Stalinovo poslanstvo? To je point, na katerega naj bi odgovorila Enakopravnost, ne pa skrivati se za babje kijklje in govoriti o neki možganski kapi. Da, da možganska kap, pa nič kje!

Ali je pa morda res, kot piše Prosveta: "Čim bolj je Prosveta svarila in odkrivala humbug stalinovskega gibanja med nami — seveda, to je bilo cinično diktatorstvo in dogmatika na naši strani! — tem bolj sta Enakopravnost in Napredek (dva napredna lista) objavljala stalinovski humbug in na vse načine pomagala zlovešči propagandi slovenske pete kolone!

Tako piše Prosveta, ki naravnost obtožuje Enakopravnost, da je pomagala vršiti komunistično propagando med nami (peta kolona). Tok tako! Pa morda so dobivali še lep novac iz Moskve, kaj se ve. Čudno, da jih še niso poklicali v Washington pred Diesov odbor.

Pa naj bo to že kakor hoče, pribito dejstvo je, da je Enakopravnost komunistična, ker sama to priznava in Prosveta ji kar naravnost zabrusi, da je pomagala stalinovski propagandi med nami! Zdej narod ve, kakšen list podpira, kakšen list dobiva v hiše.

Tretja točka je bila pa ta, ki smo jo tudi naravnost posneli iz uvodnika v Enakopravnosti namreč, ko je urednik zatrdil, da pri Enakopravnosti ne verujejo v nezmotljivost papeža. Pozvali smo jih, naj dokažejo, kakšne vire morajo navesti za to, da bi ne bilo treba verjeti v ta glavni princip katoliške Cerkve. Kajti, kdor ne veruje v nezmotljivost papeža, ne more biti katoličan. In če si upa Enakopravnost reči naravnost in brez ovinkov, da tega ne veruje, naj bi navedla vzroke za to. Rekli smo tudi, da če navede dovolj tehtne razloge za to njih "dogmo," da bomo šli mi za njimi in tudi mi ne bomo verovali.

Pa se najbrže pri Enakopravnosti boje, da bi še mi ne zašli v krivo vero, pa so se tega našega vprašanja ali poziva spretno umaknili z besedami: "Ameriška Domovina naj prepuusti obrambo svete vere onim, ki jim je vera res svetel ideal. . ." To so vam junaki! Najprej hočejo biti pred naprednjaki veliki svobododomslenci in se bahajo, da ne verujejo v principe katoličanov, ko se jih pa prime za jezik, se pa bojazljiva umaknejo. Si ne upate o tem debatirati, kaj ne? Jari junaki! Sleve! Dajte no, povejte vendar svojim pristašem in pa tudi nam katoličanom, kaj vas je napotilo do tega, da ste zavrgli nauke, ki ste se jih učili v šoli, ki vam jih je dala vaša mati! Le nikar ne bodite tako skromni! Ali si morda ne upate? Ali se morda bojite katoliškega businessa?

Mi smo že mislili, kako se bomo divili učenim razlagam o zmotljivosti papeža in pobijanju principov katoliške Cerkve, pa se nam tako lepo izmuznejo iz rok. Veste, kake take razprave še nismo čitali, zato bi bili prav hvaležni, če bi jo začela Enakopravnost. Torej le nič strahu in z razpravo na dan. Le nikar se ne izmikajte kot oni: "Oče, vi ste gluhi!" "O, ne, muh pa ni, muh!"

Ponovno vprašamo urednika Enakopravnosti: zakaj on ne veruje, da ni papež nezmotljiv?

V sv. pismu se nekeje bere: povej vzroke za vero, ki jo imaš v srcu! Mi pa pristavljamo k temu: povej vzroke za nevero, ki jo imaš v srcu.

V imenu slovenskega naroda apeliramo na vas: povejte nam, zakaj ni papež nezmotljiv!

KAJ SE BO VPRAŠALO OB REGISTRACIJI INOZEMCEV

(Nadaljevanje iz 1. strani).

- Služil sem v vojski ali mornarici (dežele) (vrsta službe); (od kdaj do kdaj)
- Zaprosil sem (oziroma nisem) za prvi ameriški državljski papir. Dan prošnje Dobil sem prvi papir dne Številka (v mesru) Zaprosil sem za naturalizacijo: dne mesto država
- Sledeči moji sorodniki živijo v Združenih državah: Starši (niheci oziroma eden oziroma oba) Mož ali žena (odgovori da ali ne). Otroci (koliko jih je)
- Bil sem ali nisem bil zaprt oziroma obtožen ali spoznan krivim sledečih pregrešk. Ti pregreški so: Kakšna pregreška Dan aretacije Mesto zapora Rešitev kazenske stvari
- Tekom zadnjih 5 let sem bil včlanjen oziroma sem deloval (kot član, odbornik ali nastavljenec) v organizacijah, katerih popolna ali delna svrha je dajati vpliv ali podporo političnim delovanjem, propagandi ali javni politiki inozemske vlade

BESEDA IZ NARODA

EUCLID RIFLE CLUB

Slovenskim lovskim klubom se nudi prilika, kakršna pride na vsakih 100 let samo enkrat. Zadnja je bila tisto leto, ko so Francozi po slovenskih njivah krompir kradli, v zameno so jim morali Kranjci pa otroke zibat. Se reče, saj s tem delom so kmalu opraviili, ker se je Kranjec takega opravila kmalu naveličal. Saj še svojih otrok ne mara zibati, pa bo druge.

Torej naši lovski ali strelski klubi imajo priliko, ki se jim sama na stežaj ponuja, samo zagrabiti jo morajo, dokler je še čas. In ta prilika je ta, da imajo "čenc" priti do izvrstnega strelca, ki ga daje naš klub v prodaj. Zares! Našega Kramarčka postavljamo na trg in zanj zahtevamo malenkostno ceno, ki bi našla med brati dopadaje. Nič več in nič manj ne vprašamo kot \$50,000. Saj nas je sram, da ga dajemo tako poceni, pa ker vemo, da niso v deželi ravno naj-

boljši časi, pa naj bo, ker smo prijatelji.

Saj veste, da imajo zogometni klubi navado, da prodajajo svoje igralce drugim klubom. Za dobre igralce zahtevajo več, za slabe manj. Baje je newyorški team dobil za Babe Rutha \$125,000. In kaj je Babe Ruth proti našemu Franku Kramarju! Še senca ne! Babe Ruth ni znal drugega, kot da je udrihal po žogah. To ni nič! Naši fantje bi jih zbijali prav tako, če ne še bolj, pa bi niti tistega uradnega krepca ne potrebovali. Navaden drikele bi vzeli v roko, ali pa ročico in lahko trdim, da bi žoge, ki bi jo daril naš korenjak, nikdar več ne videli, tako daleč bi letela.

Da Kramarčka prodajamo, je več razlogov. Eden je ta, ker bi radi drugim klubom pomagali, da bi dobili finega strelca, drugi vzrok je pa ta, ker že ne vemo, kaj bi počeli z njim. Dela nam namreč strašno škodo. Vsakokrat razbije vseh 25 golobov in tako ima naš klub samo izgubo z njim. Drugi gledamo za korist blagajne in jih od 25, za kolikor plačamo, vselej nekaj pustimo celih. Tisti, ki so posebno vneti za blaginjo kluba, jih postrele čisto malo, samo da ima klub več profita.

Se reče, saj Kramar ne dela, da niso v deželi ravno naj-

kar sama sili za golobi. Če Kramarja ne bomo mogli spraviti v denar, bomo napravili tako, kot je svetoval naš Tone Gubanc. "Fantje," je rekel, ko je Kramar ravno drugam gledal, "nekaj bo treba storiti v tem oziru, sicer nam bo golobov prekmalu zmanjkalo. Jaz bi rekel takole in svetoval eno, če se vam zdi prav in ta je, da bi prihodnji pri streljanju Kramarju zavezali oči. Potem naj pa strelja, če more." "To ne bo pomagalo," prita-kne Šobrov France v presledku, ko je popravljal velik sendvič v roki. "Prodajmo ga!"

"Saj res," naglo pritegne Krist Mandel, "Barbertončani imajo denar, pa lakomni so na dobre streljace. Vprašajmo jih." "Fantje, ali ste znoreli," od-mikuje France Kastelic, ki je bil to sredo za bartenderja in je hotel našega poročevalca po vsej sili utopiti v pijači. "Kam bomo pa z denarjem!"

"Saj ne bi bilo napačno, če bi ga res prodali," se oglasi pred-sednik Jim, ki je pobral od treh sendvičev meso, kruh je pa lepo del nazaj v košaro. "Ampak iz-pod petdeset tisočakov ga ne smemo dat. Dva procenta bi dali popusta, če bo keš."

"Jaz bi eno rekel, pa ne vem, če bo prav," spregovori Gra-hove, Tone Baraga. "Kako bi pa šlo, če bi Kramarju roko zlomi-li. Za nekaj časa bi odleglo, da ne bi tako razsajal med golobi!"

"Fantje, kaj pa če bi Kramar-ja inšurali?" vpraša John Zu-lich, ki ima v teh zadevah iz-kušnje in pravico. "Klub naj vzame na Kramarja zavaroval-nino proti škodi. Kadar jih bo nastrelil vseh 25, bo plačala za-varovalna družba odškodnino za razbite golobe in. . ."

"Serap!" nas posvari Janže-vič, "Kramar gre, bo slišal!" Tako je bilo konec debate. Meni se pa stvar zelo dopade, zato dajem slovenskim klubom to lepo priliko na znanje. Rečem vam, da se ne boste kesali, če ga kupite. Albin Filipič je bil sicer mnenja, da bi Kramarja posoje-vali klubom, kar bi nam še več vrglo sečasoma, pa keš je keš in jaz sem za keš.

Streljali smo pa takole:

Mandel	21
Gubanc	16
Janžević	23
Šober	16
Baraga	21
Kramar	25
Dolenc	20
Filipič Jr.	16
Kastelic	20
Korman	19
Šepic	19
Zulich	15

Knjižnica na kolesih

V češkem narodnem življenju je najznačilnejši pojav posled-njih dveh let ogromno zanimalo za literaturo; pri vseh vrstah naroda se obuja globoka ljube-zen do lepe in vredne knjige, in narod, iskajoč utehe, se je pred-vsem obrnil na čitanje starih čeških klasikov.

Osrednja knjižnica v Pragi, ki s svojimi sedaj že 50 predmest-nimi podružnicami in s skupnim številom skoraj milijon zvezkov, predstavlja še sam po sebi neiz-črpen zaklad narodnega boga-stva, je prišla na novo zamisel, kako bi pri preprostem delovnem ljudstvu še bolj podvignila lju-bezen do vrednotnih knjižnih tvorb. Dejstvo, da je zlasti de-lavstvo že preveč segalo po vsa-mo krovstnih manj vrednih detek-tivskih romanih in nepotrebnih pustolovskih knjigah in brošu-rah, je tozadevne činitelje pri-vedlo k ogorčenemu boju proti temu zlu, ki zavaža narod na stranopata. Potrebno je bilo lju-di na neopažen ali učinkovit na-čin oddaljiti od nevednega čit-va in ga privedi v krog ljubite-ljev pravega leposlovja. Za do-sego tega plemenitega smotra je uprava osrednje knjižnice kupi-

la velik avtomobil, v katerem se nahaja popolnoma urejena knji-žnica, praktično nameščena na policah ob stenah avtomobila, to knjižnico oskrbuje dva osebi. Avtomobil vozi po točnem vo-znem redu, ki se vsak teden po-navlja, v ona praška okoliška naselja, kjer ni v bližini nobene knjižnice, niti prosvetnega dru-štva in kjer živi predvsem to-varniško delavstvo — v duše-vnem pogledu samo sebi repu-pušeno — in ki nima možnosti redno prihajati v najbližje knji-žnice in izbirati knjige. Dnevno običe avtomobil dvoje naselj, njegova knjižnica ima 1300 iz-branih knjig, med njimi je na prvem mestu izbrano češko le-poslopje, dalje -vrednotni po-pisi in poučna literatura sploh.

Sama izbira knjig je bila iz-redno težavna naloga, saj v dal-jenih naseljih velemesta sta-nujejo ljudje različnih poklicev in vsakovrstnega zanimanja. In vendar se je upravi knjižnice po dolgem in napornem psiholo-škem in socialnem študiju prebi-valstva, ki ima v posameznih okrajih tako različne potrebe, posrečilo sestaviti zbirko knjig, ki ustreza vsem zahtevam. Se-več, po dosedanjih kratkih sku-snjah se je pokazalo, da je na ta-način izbrana knjižnica omenje-nemu prebivalstvu neizmerno koristna. Prebivalstvo je namre-č s prihodom knjižnice — v začetku iz radovednosti, pozneje pa iz notranje potrebe — primo-rano segati po teh knjigah. Že sam začetek izposojevanja knjig je pokazal veliko uspeha, na me-sec se na vseh, do sedaj že 12 po-stajah, izposodi okrog 400 knjig, kar je letno skoraj 50,000 zvez-kov, število, ki ga redkokdaj do-seže tudi večje podeželsko mesto. Knjižnica ima na vseh svojih po-stajah že velik broj svojih stal-nih bralcev in njih število nepre-stano narašča.

Že zdaj je razvidno, da je pre-vozna knjižnica v kratki dobi le-vo izpolnila svojo nalogo, tako da si uprava osrednje knjižnice v Pragi namerava omisliti še ne-kaj sličnih avtomobilov in pove-čati število svojih postaj.

IZ DOMOVINE

— Otroška nesreča. Zvonka Filipič, 7 letna hči elektromen-terja iz Krapja, se je igrala pri slameznici in si poškodovala prste na levi roki. Prepeljali so jo v soboško bolnišnico.

— Z lestve je padel 28 letni dninar Lednik Konstantin iz Ljubnega ob Savinji in si zlo-mil levo nogo v gležnju.

— Velika množina slane vode pod Vrščem. Kakor poročajo iz Vršca, so našli v okolici me-sta podzemno vodo, ki je slana kakor morje in ki vsebuje izred-no veliko joda. V plasteh pod mestom in okolico se nahajajo velike množine metana, ki bi po-mnenju strokovnjakov dajal več kalorij kakor šlezjski pre-mog. Sodijo, da je v teh pla-steh tudi veliko nafte.

— Pretresljiva najdba v go-zdu. Ko je sekal posestnik Pod-krajšek Anton iz Pletovarja pri Dramljah blizu Celja v svo-jem gozdu veje za fižolovke, je naletel v popolnoma osam-ljenem prostoru v grmovju mo-ško truplo brez glave. O tej grozni najdbi je takoj obvestil občinsko upravo v Dramljah. Komisija je ugotovila, da je to 27 letni poljski delavec Hra-stenšek Dominik iz Sv. Uršule. Pokojnikove glave niso našli, blizu njegovega trupla pa je bi-la škatlica z dvema vžigalica-ma, pod njim pa je ležal suk-njič. Menijo, da je Hraštenšek končal življenje s samomorom tako, da si je vtaknil v usta di-namitno patrono, ki mu je gla-vno popolnoma raztrgala. Poleg trupla so našli prazno stekleni-co, iz katere je pred dejanjem izpil žganje. Nesrečnež je storil dejanje v zmedenosti.

— Nesreče. Z voza pa-Kočni pri Celju 30 letni ko Marija in si zlomila nogo v gležnju. — V Can-zi ulici v Celju je padla zlomila desno nogo v kol-letna Terezija Vrečer iz-umrla 65 letna Marija K-iz Gaberj.

Če verjamete al' pa ne

Gospod Jože so stali linwoodskem farovžu slo-ko Marija in si zlomila nogo v gležnju. — V Can-zi ulici v Celju je padla zlomila desno nogo v kol-letna Terezija Vrečer iz-umrla 65 letna Marija K-iz Gaberj.

Pa so gospod lepo okon- zadnjih vratih iz farov- skozi zakristijo v cerkev po-pokukajo po cerkvi, pa ka-tiho in mirno. Pač, nem-giblje gori na koru. Todi-dimo pogledat na kor. Je-je vedel, da je tam nabova-v katerega mečejo o-vegi peveci svoj dar za cerkev-pologama gre gospod je-ri po stopnicah. Pa je e- nica nerodna z glasnim- njem naznanila bojni- našega mladega gospod-ko je dospel na kor, so me-samo Rakarjeve orgle, pa nič reklo.

Kje pa so mladi peli p- S kora niso skočili dol-kev, na koru jih ni, to- morali udariti naprej- zvonik. Če bi se bilo- Jožkotu zljubilo, bi bil- ril tako kot so Angli- jani, ki so jim v Sueš- kopu zaprili dovoz žive- Etijopijo. Kar lepo pr- v zvonik bi se bil vse- kal, da bo prišla živin- nazaj. Pa kdo bi izgr- z mladimi frkolini, ka- treba malo pregledati- jih pobarati, komu ima- ska cerkev pripisovati- za slavnega obiska.

Pa stopijo gospod na- cah v zvonik in kmalu- do predstraže. Eden- mladih obiskovalcev se- reč stiskal v kot in se- prašali:

"Kdo pa si ti?"
"Ta in ta sem," je o- in povedal neko tuje- "Kje so pa drugi?"
"Gori v zvoniku!"
"Kaj pa delate tukaj?"
"Veste, gospod," je- odgovoril fante, "molit- di v vašo cerkev! Mo- ljubo zdravje naših stu- "Tako, tako, molit- Pa gori v zvonik? Zaka- ste sedli doli v klop in- Pokliči še svoje tovari- Naj- Nič- Počasi so prišli doli- jim je šlo, ko so stop- gospoda kaplana. Ta- malo preiskal, ker je- bro vedel, s kakšnim- so prišli. In res je- enemu povečevalno- dolgi palici, s katerim- lahko pogleda v notra- biralninkov. Ko se je- prepričal, da ni prišla- ma nobena farna- njih žepi, jim je napr- pridigo, ki najbrže ita- zalegla, se jim primer- lil za obisk slovenske- je ter jim svetoval, naj- če prizanesejo slove- linwoodski fari s svoj- nem obiskom, nato se- umaknil od vrat in m- čki so prasnili doli po- cah, da se je kar sapa- za njimi.

WINNETOU

Po nemškem izvirniku K. Maye

"Čudno!" je menil debeli kakor Old Shatterhand! "Ste v tem oziru prav kakor Old Shatterhand!" "Kaj o njem, da le v največji ubije sovražnika. Medvedu strela nezmotljivo v oko ali srce, če pa ga napade sovražnik, bodisi Indijane ali bejano zdrobi le koleno ali pa roko. Ali pa ga trešči s tla, da se več ur ne off —!"

Winnetou se je začudil. Ni bil, da Walker se ne pozna na nalaho sem mu odkimal. "Kaj bom rekel."

"Kaj lahko sem mu odkimal. "Kaj bom rekel."

"Kaj lahko sem mu odkimal. "Kaj bom rekel."

"Kaj lahko sem mu odkimal. "Kaj bom rekel."

"Kaj lahko sem mu odkimal. "Kaj bom rekel."

"Kaj lahko sem mu odkimal. "Kaj bom rekel."

"Kaj lahko sem mu odkimal. "Kaj bom rekel."

"Kaj lahko sem mu odkimal. "Kaj bom rekel."

"Kaj lahko sem mu odkimal. "Kaj bom rekel."

"Kaj lahko sem mu odkimal. "Kaj bom rekel."

"Kaj lahko sem mu odkimal. "Kaj bom rekel."

"Kaj lahko sem mu odkimal. "Kaj bom rekel."

"Kaj lahko sem mu odkimal. "Kaj bom rekel."

"Kaj lahko sem mu odkimal. "Kaj bom rekel."

"Kaj lahko sem mu odkimal. "Kaj bom rekel."

"Kaj lahko sem mu odkimal. "Kaj bom rekel."

"Kaj lahko sem mu odkimal. "Kaj bom rekel."

"Kaj lahko sem mu odkimal. "Kaj bom rekel."

"Kaj lahko sem mu odkimal. "Kaj bom rekel."

"Kaj lahko sem mu odkimal. "Kaj bom rekel."

"Kaj lahko sem mu odkimal. "Kaj bom rekel."

"Kaj lahko sem mu odkimal. "Kaj bom rekel."

"Kaj lahko sem mu odkimal. "Kaj bom rekel."

"Kaj lahko sem mu odkimal. "Kaj bom rekel."

"Kaj lahko sem mu odkimal. "Kaj bom rekel."

"Kaj lahko sem mu odkimal. "Kaj bom rekel."

"Kaj lahko sem mu odkimal. "Kaj bom rekel."

"Kaj lahko sem mu odkimal. "Kaj bom rekel."

"Kaj lahko sem mu odkimal. "Kaj bom rekel."

"Kaj lahko sem mu odkimal. "Kaj bom rekel."

"Kaj lahko sem mu odkimal. "Kaj bom rekel."

"Kaj lahko sem mu odkimal. "Kaj bom rekel."

K opisu "Po širokem svetu" in o izdani knjigi

Z mojim opisom "Po širokem svetu" sem končal. V tem opisu sem rojakom opisal kraje, o katerih je marsikomu malo ali nič znanega; pač niso imeli prilike, da bi čitali, da si marsikaj ni še bilo popisano; predvsem ne ameriškim Slovincem. Po sem se odločil, da po svoji skromnosti opišem.

Pred tremi leti se mi je izpolnila želja, katero sem gojil leta in leta, da bi videl nekatere kraje, ki sem jih opisal. Zlasti pa, da bi videl Sveto deželo. Pa je bila tista pot do uresničenja tako daleč, da je bilo kar predrznost misliti nato. V prvi vrsti, kajpada denar. Tega manjka vsepovsod in manjkal ga je meni, četudi sem si marsikaj pritrgal, da to dosežem. S trdnjo voljo sem pa končno le dosegel, kot sem dosegel leta 1919, ko sem prekoračil široko Rusijo ter se skozi pet vojaških front, skoroda brez vseh sredstev, vrnil iz Rusije. Res je, da s trdnjo voljo se vendar marsikaj doseže. Predvsem pa moram biti hvaležen nevidni roki, ki me je vodila k cilju.

Ko sem se povrnil iz tega potovanja, sem se odločil, da to, kar sem videl, tudi drugim povem, oziroma opišem o teh krajih. To namerno sem pravzaprav imel že tedaj, ko sem odhajal na pot, kajti zakaj naj bi to, kar sem videl in doživel, držal sam zase? Privoščim še drugim, da o tem vsaj čitajo. Jaz sem še danes hvaležen našim potopiscem, ki so v knjigi napisali kaj vse so videli na potovanju, pa bodisi od tega ali onega kraja. "Pa naj se še jaz oddolžim našemu narodu," sem dejal ter po vrnitvi tudi napisal.

Ko sem pisal, me je več rojakov opozorilo, naj bi o tem, kar sem objavil v "Ameriški Do-

movini," izdal posebno knjigo, češ, da je bolj prikladno in da lepo ostane skupaj. Odločil sem se za to že ko iz početka, da izdam knjigo in posebej še, kar ni bilo mogoče napraviti v listu, da v tej knjigi priobčim tudi slike iz mojega potovanja. Slike v knjigah so vedno vreden del pri potopisih, ker slike izpopolnjujejo delo pisatelja; čitatelj pa dobi potem vse jasnejšo sliko o tem. Tako sem se odločil, da izdam knjigo od vsega tega, kar sem pisal, vmes med berilom pa slike dotičnih krajev, katere sem si oskrbel. Kar nisem dosegel z mojim fotografskim aparatom in to zlasti notranjosti prostorov, sem pa to dobil pri trdkah. V tem oziru sem bil precej izbirljiv, pa sem skušal dobiti po svojem okusu. Tu sem se predvsem oziral na res znamenite kraje, ki so zgodovinskega pomena, ne oziraje se, da li tam stoji skromna stavba, ali pa magari razvalina; tem bolj zanimivo!

Slike so skoro iz vseh krajev, kjer sem se mudil; po nekod več, drugod manj, kakor je pač kraj znamenit in obsežen. V tej knjigi, ki obsega 612 strani je 118 (sto osemnajst) slik, med katerimi so po večini iz daljnih krajev. Da čitatelje nekoliko seznanim tudi z slikami, naj navedem nekoliko, kakšne slike, oziroma fotografije so priobčene.

Začnem kar pri Paray le Monialu, kjer je bil prvi važni kraj mojega potovanja. Paray le Monial je imeniten; tam je Kristus razodel svoje srce sv. Marjetje Alakok, ko se ji je večkrat prikazal ter ji podal vrsto obljub, med katerimi je ena, ki vsak prvi petek v mesecu polni katoliške cerkve. Ker nekatere ta kraj posebno zanima, videli ga pa niso niti v slikah, sem poskrbel za nekaj takega ter dal priobčiti v knjigi Paray le Monial samostan, kjer je živila sv. Marjeta Alakok, baziško Pre-

svetega Srca Jezusovega, potem ono kapelo z oltarjem, kjer je Kristus stopil pred sv. Marjeto v vidni podobi, potem grob sv. Marjete, kjer se v stekleni krsti vidi svetnica.

Za tem pride na vrsto Rim, ki je ogromnega zgodovinskega pomena, znamenit, neoziraje se kdo v njem vlada. Rim je mesto velike zgodovine, saj je bil središče najbolj obširnega cesarstva na svetu ter skoro nima para v zgodovini. Pa sem priobčil nekaj slik iz tega starega Rima, ki je na Palatinu in Forum Romanum; pokazal razvaline cesarske palače, ostanke poganskih templjev, slavoloke rimskih cesarjev in slavnih vojskovodij; tako Titov slavolok, ki prča, kako dobesedno se je uresničilo Jezusovo prerokovanje o razdejanju Jeruzalema. Zdel se mi je tako imeniten, da sem že tedaj sklenil ga priobčiti. Še posebno se mi je zdel važen radi opisa Jeruzalema, da bo čitatelj lažje razumel usodo Jeruzalema in Judov.

Dalje je pomenljiv Konstantinov slavolok, ki prča o zmagi krščanstva nad poganstvom, prča o cesarju, ki je prenesel cesarski prestol iz Rima v Carigrad. V Rimu je bilo mučenih tisoče in tisoče kristjanov, katere so morili ter metali divjim zverinam v Koloseju, ki še danes stoji. Da ga čitatelj vidi, sem podal sliko njegove zunajnosti kakor notranjosti, kjer se vidi ona arena, v kateri so prvi kristjani prelivali svojo kri; dalje katakombe, kjer so se skrivaj zbirali k službi božji, kjer so grobovi teh svetih mučencev.

Rim je središče tudi katoliške Cerkve, oziroma Vatikan. Zato sem v knjigi pokazal sliko največje cerkve na svetu, cerkev sv. Petra, ki se dviga nad njegovim grobom, potem obsežni trg vatikanske palače; dalje Marmentinsko ječo, v kateri je bil okrog devet mesecev

zaprt sv. Peter itd. Dalje slavne cerkve, ki stoje bodisi nad grobom ali pa na mučeniškem kraju kot cerkev sv. Pavla, potem njegov grob, cerkev sv. Neže, sv. Lovrenca, grob sv. Cecilije, Modernov kip sv. Cecilije, Panteon itd.

Za Rimom sledi Loreta, kraj kjer je Marijina hišica, katero so prenesli iz Nazareta angelji. Tako bo lahko vsak videl Loreto, krasno Marijino cerkev, zlasti pa Marijino hišico, kako izgleda s svojimi bornimi stenami, ki so še take kot so bile, ko je tam bivala sv. Družina.

Za Loreto sledi prestolnica Jugoslavije, Belgrad z Kalimegdanom, Terazije, kraljeva palača itd. Nato Sveta dežela. Sveta dežela je imenitna. Tam sem skušal dobiti, kar mogoče najbolj pomenljive slike, oziroma fotografije iz kraja, kjer je bilo izvršeno odrešenje. Za te slike mi je izrecno poskrbel Atalah Frere v Jeruzalemu. Od tu so slike cerkve Božjega groba, kakšna je, potem Kalvarija, kraj Jezusove smrti, kjer se na sliki vidi kraj, kjer je stal križ, potem kjer so Jezusa pribijali na križ in kraj, kjer je božja Mati vzele v naročje svojega mrtvega Sina. Nato božji grob, kraj, kjer je tri dni počivalo mrtvo telo Gospodovo. Za Kalvarijo je posebno imeniten kraj, kjer je Pilat obsodil Jezusa v smrt na križu. Čitatelj bo lahko videl oni lok, raz katerega je Pilat pokazal Judom Jezusa vsega razbičanega. Potem originalni tlak preddvora gradu Antonija, kjer so Judje izsilili od Pilata, da je obsodil Jezusa. Nato Via Dolorosa, cesta, po kateri je Jezus nesel svoj križ; dalje goro Morijo z Omarjevo mošejo, kjer je nekoč stal judovski tempelj; potem zid, kjer Judje še danes žalujejo nad izgubo kraljestva in Jeruzalema. Tudi dvorano Zadnje večerje, ter nedavno odkrite stopnice, po katerih je na veliki četrtki stopal Jezus s svojimi učenci, ko je šel v vrt Getzemani in po teh stopnicah so ga potem gnali zvezanega pred Kajfa. Dalje cerkev Marijine smrti, potem Marijin grob.

Poleg Jeruzalema je Oljska gora, znamenita iz Gospodovega trpljenja in Njegovega prerokovanja o koncu sveta. Da jo čitatelj vidi, sem priobčil sliko kraja, kjer je jok nad Jeruzalemom, potem vrh Getzemani itd. Cerkev Smrtnega boja in kraj, kjer je Jezus krvavi pot potil, stare oljke na vrtu Getzemani, kraj kjer je šel v nebesa itd.

Za Jeruzalemom je najbolj znamenit kraj Betlehem. Tudi tega sem pokazal na sliki; potem cerkev Jezusovega rojstva ter kraj rojstva in jaslic. Potem Betanija, kjer je Jezus obudil Lazarja, dalje Jeriho, reko Jordan, Ain Karim, kjer je Marija obiskala svojo teto Elizabeto, rojstni kraj sv. Janeza Krstnika. Nato lepo Genzareško jezero, po katerem so ribarili učenci Gospodovi ter jih je ondi zalotil vihar, evangelijski breg, kjer so pristajali z čolni in je na tem bregu potem izročil Jezus Simonu Petru najvišjo oblast v Cerkvi; potem ono shodnico, v kateri je Jezus obljubil Presveto Rešnje Telo, dalje Gora blagov, Magadal, rojstni kraj sv. Magdalene, Tiberija, Kana galilejska, kraj prvega javnega čudeža. Potem Nazaret, tretje najbolj znamenito mesto v Palestini, cerkev Marijinega Oznanenja ter kraj, kjer je Beseda Meso postala; nekdanja delavnica sv. Jožefa, Marijin studenec v Nazaretu.

Tudi v Atenah sem se mudil, ter pokazal sliko tega zgodovinskega mesta slavnih Grkov, Partenon na Akropoli in ostankе stebrov slavnih svetšč. Iz Aten sem šel v Carigrad. Imeniten je Carigrad ter se njego-

va zgodovina veže z samim Rimom. Tudi Carigrad sem pokazal mošeje sultanov, predvsem pa krasno Hagijo Sofijo, nekdanjo cerkev sv. Modrosti, kakšna je njena zunanost in kakšna je znotraj; dalje odkrite mozaike, katere so nedavno odkrili ter svedočijo o krasoti te nekdanje hiše božje, ki je bila nedavno še mohamedanska mošeja, sedaj pa je muzej. Tam je bil izvršen razkol v Cerkvi. Potem sliko Atmejdana, nekdanjega Hipodroma, orjaski zgodovinski top, s katerim so Turki leta 1453 zavzeli Carigrad, potem ono obzidje, kjer se je bil boj med Bizantinci in Turki, dalje spomenik papeža Benedikta XV., katerega so postavili Turki. Spomenikov sem videl na poti dosti, a za priobčitev pa se mi je zdel najbolj pomenljiv papeža Benedikta XV., ki kaže, kako so mohamedanci spoštovali papeža.

V sliki je zastopana tudi Bolgarija; več slik iz Slovenije; tako, da je skupaj vseh slik 118 in slike niso majhne, nekatere čez celo druge na pol ter tretje na strani. Knjigo, ki je trdo vezana v platno, sem dal na najnižjo ceno, ki je mogoča, in sicer stane \$2.70. Kdor jo želi, jo sedaj lahko dobi, dokler so v zalogi. Tisti, ki imajo naročeno, jo bodo dobili čim hitreje. Za po pošti je treba priložiti 15 centov kot odpravne stroške. Naroča se v knjigarni Jože Grdina, 6113 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Končno prav lepa hvala tiskarni Ameriška Domovina za lepo izdelano knjigo, katero so mi natisnili in to prav lepo. Napravili so lepo delo. Kako je knjiga tiskana se vidi na slikah, je li dobro ali slabo. Ravno pri tem so zelo pazili ter so slike izšle prav lepo tako, da bi jih v kaki drugi tiskarni, niti v starokrajski ne napravili bolje. Tu se vidi zmožnost tiskarskega osobja, in sleherni stori sebi dobro, da namesto, da odda v tisk drugam, naj odda Ameriški Domovini, kjer bo v vseh ozirih dobro postrežen.

Jože Grdina.

Jože Grdina.

Jože Grdina.

Jože Grdina.

Jože Grdina.

MALI OGLASI

Delo dobi

dekle za hišna opravila; nič pranja; nič kuhanja; ostane čez noč. Plača \$7.00 na teden. Pokličite YE-7466. (191)

Delo dobi

starejša ženska, ki bi pazila na dveletnega otroka. Dom se nahaja v Euclidu, poldrugo miljo južno od Euclid Ave. Vprašajte na 24114 Highland Ave., ali pokličite KENmore 5276-J. (190)

Delo dobi

deklet, stara med 18 in 45 leti, za hišna opravila. Mora imeti rada otroke. Vprašajte po soboti na 659 E. 107th St. (190)

Hiša naprodaj

Poceni se proda hiša za dve družini; vse v dobrem stanju. Nahaja se v tovarniškem okrožju. Proda se za \$2,600. Naslov se poizve v uradu tega lista. (190)

Izredna prilika!

V fari sv. Kristine je naprodaj lepa hiša za eno družino, 6 sob, garaža za dva avtomobila. Cena je samo \$4,750. Odprta v nedeljo za ogled. Naslov: 22100 Fuller Ave. Mimo hiše vozi avtobus. Lahko pokličite KENmore 0818. (x)

Stalno delo

Išče se ženska za stalno delo pri slovenski družini brez otrok. Lahko tam tudi stanuje. Splošna gospodinska dela. Za več pojasnila se obrnite na Josip Francec, 434 E. 157th St. (191)

Delo dobi

deklet ali žena, da bi pomagala v beer parlorju in pri hišnih delih. Vprašajte na 783 E. 222nd St., tel. IV 5538-W. (191)

Slika iz železniške nesreče, ki se je nedavno pripetila blizu Akrona, Ohio. Motoristi osebni vlak so se zaleteli v tovorni vlak. Pri tem so eksplodirali tanki za gorivo in osebni vlak je bil v trenutku res v plamenih, kjer je zgorelo 41 oseb.

Iz prostovoljnih prispevkov je bilo kupljenih osem ambulančnih avtomobilov, katere je sprejela Lady Margaret Knollys za angleški Rdeči križ in ki so namenjeni ameriške-mu ambulančnemu oddelku v Angliji. Lady Knollys sedi za vodilnim kolesom.

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

MALI OGLASI

Išče stanovanje

Stanovanje 4 sob se išče med 60. in 82. cesto. Kdor ima kaj, naj pokliče ENdicott 2078. (192)

Varujte hiše pred mrazom

Sedaj je čas, da obijete okna in vrata z varnostnimi stripsi. Prihranite s tem na premoju in plinu. Naše delo je garantirano. Pokličite nas za proračun. Knight-Singer Weatherstrip Co. 19387 Dorothy Ave., tel. BO-2222. (Priporočano po John Prišel, 15908 Parkgrove Ave.) (Aug. 6, 8, 10, 13, 15, 17, 27, 29, 31, Sept. 3.)

Oblak Furniture Co.

TRGOVINA S POHIŠTVOM
Pohištvo in vse potrebščine
za dom
6012 ST. CLAIR AVE.
HENDERSON 2978

Sigrid Undset:

KRISTINA — LAVRANSOVA HČI

VENEC

Kristina je poskusila Ingebjorgi nekaj zakričati; zavpila je, naj stečeta v minoritski samostan, odkoder so prišli sivi kotarji in si prizadevali zbrati preplašeno ljudstvo okrog sebe. Kristina se ni tako bala kot njena tovarišica — sploh pa tudi nista nikjer videli divjih zveri, toda Ingebjorg je bila vsa iz uma. Možice se je tedaj polastilo novo razburjenje, nekaj jo je vrglo od mostu nazaj, cela četa mož, ki so medtem bili že v mestu in so se oborožili v najbližjih dvorih, je namreč zopet prihajala čez most, pri čemer so eni jezdili, drugi pa tekli. Le malo je manjkalo, da ni Ingebjorg prišla pod konja — tedaj je kriknila in jo ubrala navzgor proti gozdu. Kristina ne bi nikoli verjela, da more tako teči — nehote ji je prišla na misel preganjana svinja — skočila je za njo, da bi se na zadnje tudi onidve ne ločili.

Bili sta že globoko v gozdu, preden se je Kristini posrečilo, da je ustavila Ingebjorgo — na stezici, ki je po vsem videzu peljala na cesto v Traelaborg. Obstali sta za trenutek, da bi se oddahnili. Ingebjorg je jokala in vzdihovala, da si ne upa sama nazaj skozi mesto in v samostan.

Tudi Kristini se to ni zdelo varno spričo nemira, ki je vladal po ulicah; predlagala je torej, naj bi poiskali hišo, kjer bi se jima morda posrečilo najeti dečka, da bi ju spremil do doma. Ingebjorg je omenila, da mora dalje spodaj po obrežju peljati ježna pot v Traelaborg in da leži ob njej nekaj hiš, kolikor ve. Zato sta odšli kar naprej po stezi.

Ker sta bili obedve razburjeni, se jima je zdelo, da sta že dolgo hodili, ko sta nazadnje zagledali dvor sredi polja. Na dvorišču sta našli na nekotliko moških, ki so sedeli za mizo pod jesenovim drevjem in popivali, okoli njih se je sukala ženska in jim iz hiše donasla vrče. Nejevoljno in začudeno je pogledala dekleti v samostanski obleki in videti je bilo, da ju nihče izmed mož ni

V BLAG SPOMIN

PRVE OBLETNICE
SMRTI NAŠEGA BLAGOPKOJNEGA
OČETA

JOHN ŽURGA

ki je Bogu vdan za vedno preminul
dne 13. avgusta 1939

Dragi in nezabni oče. Danes je leto dni odkar si se za vedno ločil od nas. Že leto dni tujujemo nad Tvojim grobom in jadrnega srca kličemo Tvoje sladko ime. Ob Tvojem grobu poleg sosedine Tvoje soproge in naše blagopojne ljubljene matere Vama močno žalostno kličemo: Spočijta se v Bogu do svidenja nad zvezdami!

Zaljubljeni:

OTROCI in SORODNIKI
Cleveland, O., 13. avgusta 1940.

— in isti mah se ji je zazdelo, da sliši konjski topot na poti, ki je prihajala od severa.

Tedaj je udarila moža z mošnjo v obraz, da je omahnil, nato pa ga je sunila v prsi, da se je opotekel s steze do bršljen kos po gozdu navzdol. Drugi Nemece jo je zgrabil od zadaj, ji iztrgal mošnjo iz roke in potegnil verižico z vratu. Malo je manjkalo, da ni padla, vendar se je trdno oprijemala moža in poizkušala dobiti križ nazaj. Hotel se ji je iztrgati — tedaj sta tudi tolovaja zaskočila, da prihajajo ljudje — Ingebjorg je glasno zavpila, jezdec na stezi pa so na vsi moči planili naprej. Prikazali so se iz gošče; bili so trije možje. Ingebjorg jim je kriče stekla nasproti, oni pa so poskakali s konj. Kristina je prepoznala gospoda iz Didrekovega skladišča; potegnil je meč, zgrabil Nemece, s katerim se je Kristina rvala, za vrat in ga prematil s plosko klino. Njegovi možje pa so zdrveli za drugim, ga ujeli in mu jih naložili, kolikor jim je srce pozelelo.

Kristina se je naslonila na skalo; zdaj po tem dogodku je začela drgetati, najbolj pa se je čutila, da je njena molitev tako urno pomagala. Tedaj je zagledala Ingebjorgo: spustila si je oglavnico na pleča, ohlapno vrgla plašč na rame in si prizadevala, da bi izvlekla težke, svetle kite na prsi. Pri tem pogledu je Kristina prasnala v smeh — zgrudila se je in se morala oprijeti drevesa, kajti nikakor ni mogla nehati, bilo ji je, kot bi imela v kosteh vodo namesto mozga, tako se je čutila slabotno; drgetala je, se smejala in jokala.

Gospod je pristopil k njej in ji oprezno položil roko na ramo:

“Menda ste bili bolj prestrašeni, kot ste hoteli pokazati,” je dejal in njegov glas je bil dober in lep. “Zdaj pa se morate obvladati — saj ste se tako pogumno vedli v nevarnosti.”

Kristina mu je mogla le prikimati. Imel je lepe, svetle oči in ozek, rjavkasto bled obraz, sajasto črne lase, ki so bili nad čelom in za ušesi precej na kratko pristriženi.

Ingebjorg si je končno uredila lase; pristopila je k njima in se zahvalila tujcu s kopo lepih besed. Ko ji je odgovarjal, je držal eno roko Kristini na rami.

“Ta dva tiča,” je dejal svojima hlapcema, ki sta stala poleg in držala Nemece — bila sta z neke ladje iz Rostocka, tako sta bila rekla — “bomo vzeli s seboj v mesto, da ju spravimo v temnico. Zdaj pa moramo spremiti gospodični v samostan. Menda se bo našlo nekaj jermenov, da ju povežemo.”

“Gospodični, Erlend?” ga je vprašal eden izmed hlapcev. Bila sta dva mlada, močna in dobro oblečena fanta ter sta bila po pretepu židane volje.

Gospodar pa je nagubančil čelo in je že hotel ostro odgovoriti. A Kristina mu je položila roko na rokav:

“Izpustite ju, dragi gospod!” Lahno se je zdržnila. “Ne morem sesti ne meni bi ne bilo ljubo, da bi se o tej zadevi govorilo.”

Tujec se je ozrl nanjo, se ugriznil v spodnjo ustnico in prikimal, češ da jo razume. Nato je vsakega oplazil s ploskim mečem po tilniku, da sta se opotekla naprej. “Izginita,” je dejal in ju brcnil, onadva pa sta jo odkurila, kolikor so ju noge nesle. Gospod se je zopet okrenil k dekletoma in ju vprašal, ne želita li jezdit.

Ingebjorg se je dala dvigniti v Erlendovo sedlo, toda izkazalo se je, da ne zna sedeti v njem, takoj je zopet zdrsnila na tla. Gospod je vprašujoče pogledal Kristino, ki mu je rekla, da je vajena ježe v moškem sedlu.

Prijel jo je pod koleno in jo dvignil v sedlo. Sladko in dobro jo je prešinilo, da jo je tako

oprezno držal od sebe, kot bi se bal, da se ji bo preveč približal — doma se nihče nikdar ni brigal za to, ali jo tišči k sebi ali ne, ko so ji pomagali na konja. Čutila se je tako posebno počaščeno.

Vitez — kot ga je imenovala Ingebjorg, čeprav je nosil samo srebrne ostroge — je tedaj drgnil deklici ponudil roko, hlapec

so se pa zavihleli na konje. Ingebjorg je za vsako ceno hotel, naj jašejo na severni strani okrog mesta mimo Ryenbergov in mučilnih stebrov, nikakor pa ne po ulicah, in sicer zato, ker so gospod Erlend in njegova hlapca vendar od nog do glave oboroženi. Vitez ji je resno odgovoril, da prepoved nošnje orožja vendar ni tako stroga za

ljudi, ki morajo popotovati — mešanje pa da so zdaj vsi pri lovu na zverine. Nato je rekla, da se boji leopardov. Kristina pa je dobro vedela, da hoče Ingebjorg ubrati najdaljšo in najsamotnejšo pot, da bi mogla tem več govoriti z Erlendom.

“Danes popoldne vas že drugi mudiva, gospod,” je rekla, Erlend pa je resno odgovoril: “Nič ne de, nocoj sem namenjen le v Gardarud in svetlo bo vso noč.”

Kristini je izredno ugajalo, da se ni niti šalil niti norčeval, temveč se je razgovarjal z njo, kot bi bila njemu enaka, ali pa še več kot to. Spomnila se je Simona; bil je edini mlajši plemenitnik, kar jih je dotlej spoznala. Sicer pa je bil ta mož tukaj nedvomno starejši kot Simon.

(Dalje prihodno)

“Fare please” — Prav gotovo si ne bi pomislili plačati vozovnice, če bi vas na to opozorila tako prijazna konduktorka. To je samo ena izmed stotin drugih kondukterk na tujih v Londonu, katere so zavzele izpraznjena mesta, ko so moški stopili v vojaško službo.

Prijatelji in sosede pri obedu. — Delekatje penameriške konference v Havani zbrani pri banketu, katerega im je priredil predsednik Laredo Bru. Banket se je vršil v predsedniški palači v Havani.

Najstarejša potnica v letalu preko Atlantika je bila gotovo Mrs. Francis S. Whitehouse. Slika je bila posneta ob njenem prihodu v New York iz Francije, kjer je živela nad 20 let. Z njo na sliki je njen sin Sheldon Whitehouse. Mrs. Whitehouse je stara 88 let in je rodom iz Newport, R. I.

Zahvala za simpatije

V dolžnost si štejemo, da se zahvalim in moje družine in sorodnikov vsem za vse, kar so rili za časa bolezn, smrti in pokopa nam dragi proge in matere

ANE PUGEL

ki je preminila po dolgi in težki bolezni dne 27. lila 1940 in bilo pokopana dne 30. julija na pokališču Kalvarija ob lepi udeležbi sorodnikov, prijev in znancev.

Rajna je bila stara ob smrti 52 let, rojena poročena Perušek. Doma je bila iz Hrastja. Mirna peč. V Ameriki se je nahajala okrog 30 let.

Od srca izrekam iskreno zahvalo vsem, ki ranjko v času bolezni na domu in v bolnišnici kovali, ji prinašali tolažbo in ker ste ob času pogreba zopet mnogo storili zanjo in za nas, le s tem, da ste prinašali cvetja in vencev, jo obševali in zanjo molili. Končno ste jo pa v veliki številu spremili v cerkev in na pokopališče, molili tudi s svojimi avtomobili. Prav tako iskrena za darove za sv. maše. Za vse naj vam obilo Bog. Mi pa vam ostanemo hvaležni za toliko zano naklonjenost.

V imenu družine in sorodnikov:

JOHN PUGEL, 19506 Cherokee Ave.

Cleveland, O., 13. avgusta 1940.

Prva, najstarejša, največja in najbogatejša slovenska

katoliška podporni organizacija v Združenih

Državah Ameriških, je:

Kranjsko-Slovenska Katoliška

Glavni urad v lastnem domu: 351 No. Chicago St., Joliet, ILLINOIS

POSUJE ŽE 47. LETO

Ustanovljena 2. aprila 1894, inkorporirana 12. januarja 1898

Illinois, s sedežem v mestu Joliet, Illinois.

SKUPNO PREMOZENJE ZNAŠA OKROG \$5,000,000

SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA 122.55%

K. S. K. Jednota ima nad 36,000 članov in članice v odnošju

in mladinskem oddelku.

SKUPNO ŠTEVILO KRAJEVNIH DRUŠTEV 184

V Clevelandu, Ohio je 15 naših krajevnih društev.

skupnih podpor je K. S. K. Jednota izplačala tekmo svojih

obstanka nad \$7,400,000

GESLO K. S. K. JEDNOTE JE: “VSE ZA VERO, DOM IN NAŠO

Če se hoče zavarovati pri dobri, pošten, in solventni

organizaciji, zavaruj se pri Kranjsko-Slovenski Katoliški Jednoti

se lahko zavaruje za smrtnino, razne poškodbe, operacije, pa

azni in v nemogočosti.

K. S. K. Jednota sprejema v svojo sredo člane in članice

do 60. leta; otroci pa takoj po rojstvu in do 16. leta. Zavarovalno

lahko od \$250 do \$5000 posmrtnine.

V Mladinskem Oddelku K. S. K. J. se otroci lahko zavarujejo

razredu “AA” ali “BB”. Mesečni prispevek v mladinski oddelki

ni v ostanen stalen, dasi zavarovalnina z vsakim letom narasča

slučajni smrti otroka se izplača \$500 ali \$1,000 posmrtnine. Otroci

lahko tudi zavaruje za dobo 20 let, nakar prejme zavarovanje

izplačano v gotovini.

BOLNIŠKA PODPORA:

Zavaruje se lanko za \$2.00; \$1.00 in 50c na dan ali več

teden. Assessment primerno nizko.

K. S. K. Jednota nudi članstvu pet najmodernejših vrst

vanja. Člani in članice nad 60 let stari lahko prejmejo pripadajočo

rezervo izplačano v gotovini.

Nad 70 let stari člani in članice so prosti vseh nadaljnjih

mentov.

Jednota ima svoj lasten list “Glasilo K. S. K. Jednote”, ki

naja enkrat na teden v slovenskem in angleškem jeziku in ki

dobiva vsak član in članica.

Vsak Slovenec in Slovenka bi moral(a) biti zavarovan(a) pri

K. S. K. Jednoti, kot pravi materi vdov in sirot. Če še nisi član

članica te mogoče in bogate podporne organizacije, potrditi

pristopi takoj.

V vsaki slovenski naselbini v Združenih državah bi morala biti

društvo, spadajoča k K. S. K. Jednoti. Kjerkoli še nimate

spadajočega k tej solventni katoliški podporni organizaciji,

prosto vstopite. Če ste v osem oseb v starosti od 16. do 60. leta,

daljna poljska in navodila na glavne tajnike: ZALAR, 351 No. Chicago Street, Joliet, Illinois.